

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 265 TFUE, że Komisja naruszyła art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013⁽¹⁾ nie polecając centralnemu administratorowi wprowadzenia zmiany w tabeli krajowego rozdziału uprawnień w EUTL, przedłożonej przez Republikę Federalną Niemiec w dniu 8 lutego 2018 r. i uwzględniającej instalację skarżącej EU-ID DE000000000000060;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 31 sierpnia 2018 r. dotyczącej wniosku skarżącej z dnia 14 maja 2018 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut:

Naruszenie prawa Unii

Skarżąca podnosi, że Komisja ma obowiązek podjęcia decyzji na podstawie art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 389/2013, ponieważ zmiana w tabeli krajowego rozdziału uprawnień jest zgodna z wymogami prawa Unii.

Następnie skarżąca stwierdza, że historyczne poziomy działalności związanej z produktem, w przypadku produktu, jakim jest aglomerat rudy żelaza, muszą być określone zgodnie z uregulowaniami decyzji 2011/278/UE Komisji⁽²⁾ na podstawie ilości aglomeratu rudy żelaza ważonego z chwilą, gdy produkt opuszcza aglomerownię.

Wreszcie skarżąca uważa, że aglomerat rudy żelaza, który po wytworzeniu w ramach przygotowywania wsadu jest na nowo przefiltrowany w wielkim piecu, a następnie ponownie wprowadzony do aglomerowni w postaci materiału recyklingowego, nie powinien być pominięty przy określaniu poziomu działalności aglomerowni.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiające rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylające rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz.U. 2013, L 122, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772] (Dz.U. 2011, L 130, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2018 r. – XM i in. / Komisja

(Sprawa T-546/18)

(2018/C 399/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: XM i 26 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wywołujących niekorzystne skutki dla poszczególnych skarżących, polegających na decyzjach organu powołującego o nieprzyznaniu zwrotu wydatków na edukację za rok 2017/2018, które to decyzje znalazły wieloraki wyraz w zależności od właściwych każdemu ze skarżących okoliczności;

- bądź decyzji indywidualnej (a konkretnie wiadomości elektronicznej) zawierającej właśnie odmowę zwrotu;
  - bądź oznaczenia jako „processed” na profilu w Sysper, co skarżący uznał za decyzję odmowną, gdyż rozliczenie wynagrodzenia, które się następnie pojawiło w kolejnym miesiącu (najwcześniej 10. dnia miesiąca, gdyż jest to dzień przekazywania rozliczeń wynagrodzenia) nie wykazuje żadnego zwrotu lub wyłącznie zwrot kosztów transportu;
  - bądź też całkowitego braku rozpatrzenia wniosku, który po upływie czterech miesięcy od złożenia uznaje się w sposób dorozumiany za rozpatrzony odmownie;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

- Zarzut pierwszy, naruszenia art. 3 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących zwrotu kosztów leczenia, w zakresie, w jakim zmiana interpretacji przez pozwaną naruszała prawa nabyte, uzasadnione oczekiwania, pewność prawa i zasadę dobrej administracji.
- Zarzut drugi, naruszenia praw dziecka, prawa do życia rodzinnego i prawa do edukacji.
- Zarzut trzeci, naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
- Zarzut czwarty, braku skutecznego wyważenia interesów skarżących i braku poszanowania zasady proporcjonalności, którymi obarczona jest zaskarżona decyzja.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2018 r. – Sensient Colors Europe / Komisja

(Sprawa T-556/18)

(2018/C 399/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sensient Colors Europe (Geesthacht, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Hagenmeyer, D. Zechmeister i W. Berlit)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 31 lipca 2018 r. (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972) o uznaniu za nieważny oznaczonego sygnaturą NF 2018/0355 wniosku o zezwolenie na wprowadzenie na rynek Unii nowej żywności i uaktualnienie unijnego wykazu zgodnie z art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 ⁽¹⁾, oraz o zakończeniu postępowania w przedmiocie tego wniosku; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 6 ust. 1 i 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2469 ⁽²⁾, a także art. 10 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 1 lub w związku z art. 12 ust. 2 rozporządzenia 2015/2283.